

[Lilli Gyldenkilde]

for så gør vi i hvert fald ikke dem til sociale tabere; for det er nemlig det, der sker, når man kommer ind i bistandssystemet. Det er intentionen i forslaget, og jeg kan høre, at der er flere, der har forstået det.

Derfor vil jeg godt bede dem, der har sagt, at problemet ikke kan løses på den måde, som jeg her foreslår på SFs vegne, om i udvalgsarbejdet sammen med os at arbejde seriøst for at finde muligheder for, hvordan vi så kan løse det. Det kan ikke nytte noget, at man står og siger, at vi er enige i intentionen i dette her, og vi vil gerne hjælpe alle sammen, hvis det så ender med, at der om hvert et forslag, man kommer med, bliver sagt, som f.eks. fru Dagmar Mørk Jensen sagde: der er ingen visioner i dette her. Ja men det er der heller ikke. Det er ren og skær pragmatisme, der er i dette her forslag, og det troede jeg dog kunne gå igennem bare engang imellem herinde. Det viser sig også ofte, at det kan det, men det tager jo en Herrens tid.

Selv om forslaget nu er afvist, vil jeg appellere til, at vi prøver at gøre os klart, hvad der er intentionen i forslaget, og så vidt jeg har forstået, er der meget få af ordførerne, som egentlig har skudt mig i skoene, at det kun handlede om at fastholde de unge på dagpenge. Det er ikke det, det handler om, men om den mulighed, der ligger for at få dette ændret, så de unge bliver i det system, der kan anvise dem arbejde.

Fru Connie Hedegaard sagde med sin betingede ros af SFs bemærkninger til lovforslaget dog alligevel noget vigtigt, og da jeg også mener, at fru Connie Hedegaard virkelig er optaget af disse problemer, lige så vel som vi andre er det, vil jeg godt bruge lidt tid på det.

Det er rigtigt. Ungdomsarbejdsløsheden er heldigvis, heldigvis, først stagneret og nu faldende, og det skal ingen have utak for, for jeg synes, det har været et af vore aller-, allerstørste problemer. Men dette indebærer jo netop også, at de unge, der så bliver tale om her ifølge lovforslaget, bliver en meget mindre gruppe, og derfor kan det aldrig blive så dyrt, som man tilsyneladende argumenterer for. Det kan det ikke, for når arbejdsløsheden falder for de unge og de unge kommer i arbejde, så er der ingen problemer. Så står der bare dette i loven, og ingen bruger det, og det ville jo være den lykkeligste situation,

vi kunne komme i. Så man kan ikke bruge den argumentation, som også andre har været inde på, at nu handler det om at få unge i arbejde, så derfor afviser vi forslaget. Sådan kan man ikke argumentere. Jeg ønsker også, at de unge skal i arbejde, og derfor får de ikke brug for denne lov; men indtil de kommer i arbejde, får de brug for denne lov. Det er det, der er pointen i dette forslag.

I anledning af hvad fru Hanne Severinsen siger, skal jeg sige, at det er jo trist at opleve, at kolleger – selv om man har forskelligt partitilhørsforhold – faktisk har forstået så lidt af, hvad det handler om, så det skal jeg ikke sige mere til.

Fru Dagmar Mørk Jensen siger: SFs forslag har ingen visioner, og derfor siger vi nej til det. Fru Dagmar Mørk Jensens parti har i flere år sagt nej til flere af SFs forslag. Flere af SFs forslag og øvrige ting, vi har taget op, er jo indeholdt i det lovforslag, arbejdsministeren er kommet med, og som nu får stor ros fra alle borgerlige partiers og fru Dagmar Mørk Jensens side på de radikales vegne. Det er jeg meget glad for, ikke fordi jeg vil sige, at man nødvendigvis skal gå og blive nøjsom herinde, men virkeligheden tvinger jo én til at blive det en gang imellem, og som jeg tidligere har sagt til fru Dagmar Mørk Jensen, er det ren pragmatisme, der ligger i dette forslag. Hvis det lykkes at få de unge i arbejde, bliver der jo ikke brug for den ændring, jeg foreslår, så bliver den i praksis bare noget, der står på et stykke papir. Det vil jeg bede til at man vil gøre sig tanker om.

Så skal jeg sige til hr. Bakholt, som jo faktisk siger, at problemet ligger et andet sted, men i øvrigt er enig i intentionen i lovforslaget: ja men så lad os se på, hvordan vi så kan løse det, for jeg mener ikke, at socialdemokratiet anstændigvis bare kan afvise, at vi gør noget for denne gruppe unge, og så slå ud med armene og sige, at det også er denne borgerlige regerings skyld, at der ikke kan ske ændringer. Flere af denne borgerlige regerings partier har i dag sagt ja til intentionerne i dette lovforslag, og vi skulle jo meget nødig komme i den situation én gang til, at SF sammen med de borgerlige partier må lave noget, der er fornuftigt, og socialdemokratiet ikke vil være med. Det ville jeg da beklage, for jeg synes, at det er bedst, når vi er enige om at lave nogle ordentlige ting på disse områder.